

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3192/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Милић, адвокат из ... и 150 других, против тужене Јавне медијске установе „Радио-телевизија Војводине“ Нови Сад, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4322/19 од 10.08.2020. године, у седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4322/19 од 10.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца АА, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4322/19 од 10.08.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1180/2018 од 18.09.2019. године, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ради исплате појединачних новчаних износа наведених у изреци првостепене пресуде на име исплаћених зарада у периоду од 01.01.2017. године до 31.05.2018. године са траженом законском затезном каматом, од доспелости до исплате, као и захтеви тужилаца којима је тражено да се обавезе тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења, до коначне исплате. Обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 80.050,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4322/19 од 10.08.2020. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац АА је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овом случају је потраживање тужиоца АА на име накнаде штете због мање исплаћених зарада у периоду од јануара 2017. закључно са мајем 2018. године. Нижестепени судови су тужбени захтев одбили наставши да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана за 10% на основу одредаба члана 5. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ бр. 116/14, 95/18).

По налажењу Врховног касационог суда, погрешно је становиште тужиоца да се одредбе наведеног закона не односе на запослене у јавним медијским сервисима јер средства за своје финансирање обезбеђују наплатом таксе која не може бити јавни приход. Врховни касациони суд указује на то да, сагласно одредбама члана 35. став 1. и члана 36. став 1. тачка 2) Закона о јавним медијским сервисима („Службени гласник РС“, бр. 83/14... 108/16), Република Србија обезбеђује стабилно и довољно финансирање основне делатности јавног медијског сервиса из средстава буџета. Дакле, јавни медијски сервис јесте корисник јавних средстава у смислу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, с тим што коришћење буџетских средстава не сме да утиче на његову уређивачку независност и институционалну аутономију.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије имао у виду и то да ревидент није доставио доказе о неуједначеној судској пракси у предметима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом, као и да се не ради о правном питању које треба размотрити у општем интересу или у интересу равноправности грађана.

Испитујући дозвољност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете по основу мање обрачунате и исплаћене плате за припадајућом каматом, поднета је суду дана 14.06.2018. године. У поднеску од 11.02.2019. године, тужиоци, који нису јединствени супарничари, су преиначили тужбу, а за тужиоца АА као вредност предмета спора означен је износ од 99.251,10 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић